

Raamattulentosarja SANASTA TIEN LÖYTÄÄ

Sieivissä 17. maaliskuuta 2013

www.sanaveli.com veli.tuomi@gmail.com

58. Raamattuluento: Karitsan ylistys

Alkurukous/tervetuloa

Alkusanat

Jumala on antanut meille iankaikkisen elämän ja tämä elämä on hänen Pojassaan. Mitään muuta pelastukseen johtavaa tietä iankaikkiseen elämään ei ole. Kaikki riippuu Jumalan Karitsasta, Jeesuksesta Kristuksesta. Hän on meidän elämämme. Ilman häntä on vain kuolemaa, pelkoja ja kadotusta. Siksi me ylistämme ja kiitämme hänen pyhää nimeään. Keskitymme nyt tähän ihmeelliseen nimeen. Hän on meidän ylistyksemme ja kiitoksemme arvoinen.

Jumalan Karitsa

Hänestä me nyt puhumme – Jumalan Karitsasta. Hän on ollut aina. Jo Sananlaskujen kirjasta luemme hänestä. Siellä hänen nimensä on Viisaus, Sofia: ”*Herra loi minut töittensä esikoiseksi, ensimmäiseksi teoistaan, ennen aikojen alkua. Iankaikkisuudesta minä olen asetettu olemaan, alusta asti, hamasta maan ikiajoista. Ennen kuin syvyys oli, synnyin minä, ennen kuin oli lähteitä, vedestä rikkaita. Ennen kuin vuoret upotettiin paikoilleen, ennen kukkuloita, synnyin minä.*” (Snl. 8:22–25). Hän oli jo Vanhanliiton Jumala. Hän oli uhrikaritsa jo tuolloin, vaikka vielä salatulla tavalla. Kun israelilaiset tekivät lähtöä Egyptistä, orjuuden pesästä, tarvittiin karitsa-uhri joka sovitti kansan syntin ja oli turvana Jumalan turmion-enkeleiltä, jotka tappoivat yöllä kaikki Egyptin esikoiset. Uhrikaritsa suojelee siis kahdellakin tavalla: veri tuo sovituksen ja toisaalta suojelee Jumalan vihalta. Luemme tästä tapahtumasta 2. Mooseksen kirjasta: ”*Puhukaa koko Israelin kansalle ja sanokaa: Tämän kuun kymmenentenä päivänä ottakoon kukin perheenisäntä itsellensä karitsan, yhden karitsan joka perhekuntaa kohti. Mutta jos perhe on liian pieni koko karitsaa syömään, niin ottakoon lähimmän naapurinsa kanssa yhteisen karitsan, henkilöluvun mukaan. Karitsaa kohti laskekaa niin monta, että voivat sen syödä. Ja karitsanne olkoon virheetön, vuoden vanha urospuoli; lampaista tai vuohista se ottakaa. --- Sillä minä kuljen sinä yönä kautta Egyptin maan ja surmaan kaikki esikoiset Egyptin maassa, sekä ihmiset että eläimet, ja panen toimeen rangaistustuomion, jonka minä olen langettanut kaikista Egyptin jumalista. Minä olen Herra. Ja veri on oleva merkki, teille suojelekseksi, taloissa, joissa olette; sillä kun minä näen veren, niin minä menen teidän ohitsenne, eikä rangaistus ole tuhoava teitä, kun minä rankaisen Egyptin maata.*” (2. Moos. 12:3–5,12,13). Näin Israelin kansa säästyi rangaistukselta. Tämä oli ensimmäinen juutalaisten pääsiäisen vietto. Sitä Israelin tuli viettää aina samaan aikaan Herran päivään asti. Karitsa ja sen veri olivat jo tuolloin esikuvia tulevasta Jumalan Karitsasta. ”*Ja Mooses käski israelilaisten viettää pääsiäistä. Niin he viettivät pääsiäisen ensimmäisessä kuussa, kuukauden neljäntenätoista päivänä, iltahämärässä, Siinain erämaassa; israelilaiset tekivät kaiken, niin kuin Herra oli Moosekselle käskyn antanut.*” (4. Moos. 9:4,5). Näin israelilaisille jäi muisto pääsiäislampaasta. Ja jonain päivänä, Herran määräämä-

nä päivänä, he ottavat vastaan pääsiäislampaamme Jeesuksen Kristuksen. He katsovat silloin häneen, jonka olivat lävistäneet. Kristus on kaiken alku ja loppu, Alfa ja Omega. Ylistetty ja kiitetty olkoon Jumalan Karitsa!

Profeetta Jesaja ennusti noin 500 vuotta ennen Jeesusta tulevasta uhrikaritsasta näin: ”*Me harhailimme eksyneinä kuin lampaat, jokainen meistä kääntyi omalle tielleen. Mutta Herra pani meidän kaikkien syntivelan hänen kannettavakseen. Häntä piinattiin, ja hän alistui siihen, ei hän suutansa avannut. Kuin karitsa, jota teuraaksi viedään, niin kuin lammas, joka on ääneti keritsijänsä edessä, ei hänkään suutansa avannut. Hänet vangittiin, tuomittiin ja vietiin pois - kuka hänen kansastaan siitä välitti? Hänet syöstiin pois elävien maasta, hänet lyötiin hengiltä kansansa rikkomusten tähden.*” (Jes. 53:6-8).

Tämä kaikki toteutui Jeesuksessa kun aika oli täyttynyt. Kun sitten Jeesus oli alkanut julkisen toimintansa, aivan sen alussa, Johannes kastaja näki Jeesuksen tulevan kasteelle. Johannes sanoi: ”*Katso, Jumalan Karitsa, joka ottaa pois maailman synnin! Tämä on se, josta minä sanoin: 'Minun jälkeeni tulee mies, joka on ollut minun edelläni, sillä hän on ollut ennen kuin minä'. Ja minä en tuntenut häntä; mutta sitä varten, että hän tulisi julki Israelille, minä olen tullut vedellä kastamaan.*” Ja Johannes todisti sanoen: ”*Minä näin Hengen laskeutuvan taivaasta alas niin kuin kyyhkysen, ja se jäi hänen päällensä. Ja minä en tuntenut häntä; mutta hän, joka lähetti minut vedellä kastamaan, sanoi minulle: 'Se, jonka päälle sinä näet Hengen laskeutuvan ja jäävän, hän on se, joka kastaa Pyhällä Hengellä.'* Ja minä olen sen nähnyt ja olen todistanut, että tämä on Jumalan Poika.” (Joh. 1:29–34).

Siinä on meidän pääsiäislampaamme. Apostoli Paavali kirjoitti myöhemmin korinttilaisille: ”*Peratkaa pois vanha hapatus, että teistä tulisi uusi taikina, niin kuin te olettekin happamattomat; sillä onhan meidän pääsiäislampaamme, Kristus, teurastettu*” (1. Kor. 5:7).

Uudessa testamentissa Herran Jeesuksen nimi on muun muassa Jumalan Sana. Johannes kirjoittaa hänestä: ”*Alussa oli Sana, ja Sana oli Jumalan tykönä, ja Sana oli Jumala. Hän oli alussa Jumalan tykönä. Kaikki on saanut syntynsä hänen kauttaan, ja ilman häntä ei ole syntynyt mitään, mikä syntynyt on. Hänessä oli elämä, ja elämä oli ihmisten valkeus. Ja valkeus loistaa pimeydessä, ja pimeys ei sitä käsittänyt.*” (Joh. 1:1-5). Muita nimiä Jeesuksella on mm. Vapahtaja, Messias, Jumalan Poika, Ihmisen Poika, Rabbi so. Opettaja, Ihmeellinen Neuvonantaja, Väkevä Jumala, Jumalan Karitsa, Vapahtaja, Herra jne. Aabrahamille annetussa lupauksessa sanotaan: ”*Sinussa tulevat kaikki sukukunnat maan päällä siunatuiksi*” (1. Moos. 12:3). Tämä lupaus koskee myös Jeesusta. Hänessä tulevat kaikki sukukunnat siunatuiksi. Hän onkin todella suuri. Hän on kuningas. Hän on maailman sovittaja. ”*Jumala oli Kristuksessa ja sovitti maailman itsensä kanssa*” (2. Kor. 5:19).

Kaikki on siis tehty. Kaikki on valmista. Pelastus on tullut kaikelle kansalle vastaanotettavaksi. Kun Jumalan Uhrikaritsa huusi ristillä: ”Se on täytetty”, Jumalan pelastussuunnitelma toteutui (Joh. 19:30). Me saamme elää siitä. Ja koska Kristus herätettiin kuolleista, me voimme tulla vanhurskautetuiksi hänen ylösnousemusvoimastaan. Kaikki on täytetty, kaikki on näin valmista. Armon aika on tullut. Uusi liitto Kristuksen veressä on alkanut (Luuk. 22:20; Matt. 26:28). Ihmeellinen ja ylistettävä on Jumalan pelastussuunnitelma hänen Uhrikaritsassaan.

Mitä me omistamme hänessä?

Otettuamme vastaan Kristuksen tekemän pelastusteon Golgatalla, me siirryimme kuoleman vallasta uuteen elämään. Meistä tuli eläviä sieluja. Saimme Pyhän Hengen johtamaan elämäämme. Vanha minä-itse -keskeinen elämämme vaihtui Kristuksen elämään meissä. Kaikki tämä tapahtui ilman

lain kirjainta, uskon kautta. Jumalan vanhurskaushan on ilmoitettu ilman lakia (Room. 3:21). Olemme nyt eläviä sieluja. Syyllisyys on poissa. Pelko on poissa. Meillä on iankaikkisen elämän toivo. Olemme Kristuksen veljiä ja sisaria. Jeesus ei häpeä tunnustaa meitä veljikkeeseen ja sisarikseen, onhan meillä sama isä. Olemme pyhiä. Se tarkoittaa, että meidät on erotettu Jumalalle maailman ihmisten joukosta. Meitä ei tuomita maailman kanssa. Henki itse todistaa, että olemme Jumalan lapsia. Joudumme tosin moniin ahdistuksiin ja kiusauksiin, koska olemme läpikulkumatkalla vihollismaassa. Mikään ei kuitenkaan voi meitä erottaa Kristuksen rakkaudesta: *tuska vai ahdistus, vaino vai nälkä, alastomuus, vaara vai miekka?* Ei, ei mikään. Pääsiäislampaamme ei kadota yhtäkään, jotka Isä on hänelle antanut. Me jotka uskomme häneen, olemme tämän tähden autuaita. Saamme rukoilla Jumalaa Hengessä, ei pakosta ja lain vaatimuksesta. Jumalan pyhä laki ei ole enää tuomarimme, koska emme ole enää lain, vaan armon alla. Armo merkitsee myös sitä, ettei meidän syntejämme katsota enää viaksemme. ”*Autuas se mies, jolle Herra ei lue viaksi hänen syntiään*” (Room. 4:8). Herrassa oleville niistä ei pidetä enää kirjaa. Nimemme on Karitsan Elämänkirjassa. Nimemme kirjoitettiin sinne ennen maailman perustamista, Isän kaikkinäkevän tahdon mukaisesti. Kukaan, eikä mikään voi pyyhkiä nimiämme pois tuosta ihmeellisestä kirjasta. Mikään hallitus tai voima ei voi syyttää meitä tässä, eikä tulevassa maailmanajassa. Emme vaella enää lihan vaan Hengen mukaista elämää. Synnit on annettu anteeksi Karitsan veressä ja pukunamme ovat vanhurskauden vaatteen, joita saamme puhdistaa ja valkaista tuossa ihmeellisessä veressä koko ajan. Tullessamme uskoon saimme Pyhän Hengen sinetin merkiksi pelastuksemme päivään asti. Tästä sinetistä meidät tunnetaan tuomiopäivänä, niin ja valkeista vaatteista, jotka saimme Karitsalta. Olemme siis tunnettuja taivaassa. Otsissamme on uusi, Karitsan antama nimi. Saamme palvella itseään Jumalan Karitsaa. ”*Eikä mitään kirousta ole enää oleva. Ja Jumalan ja Karitsan valtaistuin on siellä oleva, ja hänen palvelijansa palvelevat häntä ja näkevät hänen kasvonsa, ja hänen nimensä on heidän otsissansa*” (Ilm. 22:3,4). ”*Eikä sinne pääse mitään epäpyhää, ei ketään iljettävyyksien tekijää eikä valehtelijaa, vaan ainoastaan ne, joiden nimet on kirjoitettu Karitsan elämänkirjaan*” (Ilm. 21:27). Kristus on kihlannut meidät myös morsiamekseen. Pääsemme kerran Karitsan hääaterialle. ”*Ja hän sanoi minulle: "Kirjoita: Autuaat ne, jotka ovat kutsutut Karitsan hääaterialle!" Vielä hän sanoi minulle: "Nämä sanat ovat totiset Jumalan sanat."*” (Ilm. 19:9).

Kaikesta tästä ihmeellisestä pelastuksesta, joka on valmistettu kaikille syntisille vastaan otettavaksi, saamme ylistää Jumalan Karitsan pyhää nimeä. Vain hän on ylistyksemme ja kiitoksemme arvoinen. Hän on syntiuhrimme. Hän sovitti ristinpuulla meidät Jumalan kassa. Vihollisuus on nyt poissa. Kaikki on viimeistä ropoa myöten maksettu. Velkakirja on revitty ja naulittu ristiin. Kasteessamme tulimme osallisiksi hänen kuolemastaan, meidät yhdistettiin siihen ja toisaalta uskoessamme häneen, tulimme osallisiksi hänen ylösnousemusvoimastaan. Synti ja kuolema ovat tulleet Kristuksen kanssa haudatuiksi. Ja tämän kaiken on saanut aikaan yksin Jumalan Karitsa, joka pois ottaa maailman synnin. Ylistys ja kiitos kuuluvat sinulle Jumalan Pyhä!

Entä sinä ja minä?

Mitä sinä sanot tähän? Onko nämä kirjoitetut sanat mahdollisia ja totta sinun elämässäsi? Miksi ei olisi? Kaikki riippuu siitä mihin uskot. Jos uskot, että kaikki edellinen on totta, koska Jumalan Pyhä Sana niin sanoo, olet oikealla, Hengen mukaisella tiellä. Jos joku asia ei ole totta kohdallamme, meillä on ongelmia. Voimme olla silloin toisenlaisellakin tiellä. Ajattelen nyt sinua. Saatat ehkä uskoa, että olet huono ihminen? Se pitää paikkansa. Sinä ehkä näet synnin suurena ja Kristuksen hyvin voimattomana. Usein sorrumme sellaiseen. Ajatteletko usein, ettei minusta ole mihinkään? Olen luuseri, aina häviäjien joukoissa. Olen tyhmä ja kovin avuton ottamaan vastaan syvempää ymmärrystä. Syyllisyys ja pelko kalvat usein mieltäni. Epävarmuus ja alamittaisuus ovat tuttuja

matkakumppaneita minullekin, kilvoittelevalla sielulle. Miksihän näin on? Kuka on opettanut näin? Lieneekö se Kristus? Ei toki. Monen tosiasiat kertovat toki totuuden meidän surkeudestamme, olemmehan itessämme totaalisia häviäjiä. Mutta me emme saa rakentaa mitään lihan vaan Hengen mukaan. Hengen mukaan kaikki lupaukset ovat totta. Kaikki Jumalan lupaukset ovat Kristuksessa ”kyllä”.

Mutta kuitenkin moni valittaa tilaansa: olen niin syntinen ja pelkään että menetän uskoni ja kaikkea kauheaa. Mutta miksi pelkäämme ja miksi epäilemme tällä tavoin? Vikaa on usein opetuksessa, itse asiassa sen puuttumisessa. Ja lain omainen julistus vain lisää voimattomuutta ja pelkoja. Pimeyden ruhtinas on usein mukana tässä kaikessa. Oletko kuunnellut myös hänen saarvojaan? Hän haluaa, että olet masentunut ja peloissasi. Hän pyrkii viemään sinulta pois pelastuksen riemun ja johtamaan sinua jopa epätoivoon. Pimeyden ruhtinas on valheen isä. Hän tahtoo saada meidät etsimään pelastusta omasta itsestämme. Hänen valheensa näyttävät toki tosilta. Ne ovat kuitenkin valkoista valhetta. Turmeltuneen luontomme puolesta olemme kyllä toivottomia syntisiä, mutta se ei ole koko totuus. Puolitotuus on valhe. Sielunvihollinen puhuu usein puolitotuuksilla ja saattaa meidät hämmennyksen valtaan. Ylistetyn Jumalan Karitsan seurassa kuitenkin kaiken ratkaisee se, millainen hän on, ei se, millaisia me olemme. Me saamme olla täydellisiä hänessä. Siksi on valettava Hengessä. Meidän on siksi hyvä muistaa lupauksen sana: *”...ettette ole millään katoavaisella, ette hopealla ettekä kullalla, lunastetut turhasta, isiltä peritystä vaelluksestanne, vaan Kristuksen kalliilla verellä, niin kuin virheettömän ja tahrattoman karitsan, hänen, joka tosin oli edeltä tiedetty jo ennen maailman perustamista, mutta vasta viimeisinä aikoina on ilmoitettu teitä varten”* (1. Piet. 1:18–20). Meidät on lunastettu täydestä hinnasta. Siksi Kristus sanoo: ”Sinä olet minun”. Hengessä vaeltamiseen kuuluu siis sekin, että emme hae pelastusta itsestämme, vaan Kristuksesta, Jumalan Karitsasta. Hänessä on pelastus ja oikea elämä. Hän on turvalinna ja pelastuksen kallio. On surullista että moni rakastettava sielu odottaa yhä tulevaisuutta paremmaksi ja voittavansa vähitellen synnin. Sellainen ei kuitenkaan koskaan toteudu. Se on harhaa, se on utopiaa. Emme tule koskaan paremmiksi, siitä turmeltunut luontomme pitää kyllä huolen. Siispä kaikki mikä meissä on itseämme, on tuomittava ja ristiinnaulittava uskossa ja hylättävä. Kaikki tulee sen sijaan rakentaa uuden ihmistemme, Kristuksen voittovoimalle. ”En minä vaan Kristus”.

Ristille ja kuolemaan

Moni jalo kanssa-sisar ja -veli on yrittänyt ristiinnaulita vanhan luontonsa – kuitenkin onnistumatta. Jokin on estänyt ristinkuoleman toteutumisen synnin ruumiissa. Siksi monet ovat pettyneet ja palanneet takaisin lain ponnisteluihin. Tila on silloin vain pahentunut. Kysymys on kuitenkin aina uskosta. Meidän tulee tietää, että vanha luontomme on jo naulittu ristiin ja se on kuollut Kristuksen kanssa. Tätä kasteemme merkitsee. Lue siis usein näitä apostoli Paavalin sanoja: *”Vai ettekö tiedä, että meidät kaikki, jotka on kastettu Kristukseen Jeesukseen, on kastettu hänen kuolemaansa? Meidät on siis yhdessä hänen kanssaan haudattu kasteen kautta kuolemaan, että niin kuin Kristus herätettiin kuolleista Isän kirkkauden kautta, samoin mekin vaeltaisimme uudessa elämässä. Jos kerran meidät näin on yhdistetty hänen kanssaan yhtäläisessä kuolemassa, me olemme yhtä hänen kanssaan myös ylösnousemuksessa. Mehän tiedämme, että vanha ihmistemme on hänen kanssaan ristiinnaulittu, jotta synnin ruumis nujerrettaisiin, niin ettemme enää palvelisi syntiä. Joka on kuollut, on vapautunut synnistä.”* (Room. 6:3-7). Ja vielä. *”Minä olen Kristuksen kanssa ristiinnaulittu, ja minä elän, en enää minä, vaan Kristus elää minussa; ja minkä nyt elän lihassa, sen minä elän Jumalan Pojan uskossa, hänen, joka on rakastanut minua ja antanut itsensä minun edestäni.”* (Gal. 2:19,20). Ja taas minä puhun tästä asiasta. Hyvä on, että puhun. Muistetaan siis, että turmeltunut luontomme on jo ristiinnaulittu ja kuollut. Näin Sana sanoo. Se on siis totta. Jumalan sana on kokonaan totuus. Jeesus rukoili ylipapillisessa rukouksessaan: *”Pyhitä heidät totuudessa; sinun sanasi on totuus. Niin kuin sinä olet lähettänyt minut maailmaan, niin olen minäkin lähettänyt heidät maailmaan; ja minä pyhitän itseni heidän tähtensä, että myös he olisivat pyhitetyt totuudessa.”* (Joh. 17:17–19). Emme voi siis omilla ponnisteluilla parantaa asioita. Emme voi myöskään uudelleen ristiinnaulita lihaamme. Päinvastoin: niin kauan kun emme usko ristinkuolemaamme tosiasiana, emme saavuta mitään. Luontomme tulee ristiinnaulituksi vain, kun uskomme sen tapahtuneeksi tosiasiaksi. *”Tapahtukoon*

sinulle uskosi mukaan”. Raamatussa useimmat pelastukseen liittyvät lupaukset ja tapahtumat ovat imperfektissä, menneessä aikamuodossa. Meidän kielessämme imperfektillä viitataan yleensä toimintaan, joka on jo päättynyt lähimenneisyydessä. Näin on myös luontomme ristiinnaulitsemisen ja sen kuoleamisen kanssa: ne ovat jo tapahtuneet joskus aiemmin. Meidän on siis uskossa hyväksyttävä nämä tosiasiat ja huomaamme vähitellen asioiden muuttuvan. Muuta tietä synnin voittamiseksi ei ole. Liha on liha. Ei se sen paremmaksi koskaan tule. Se on aina yhtä inhottava ja raadollinen ja synnillinen. Sitä ei voi voittaa, mutta siitä voi kuolla pois. On kirjoitettu: *”Ajatelkaa tekin samoin itsestänne: te olette kuolleet pois synnistä ja elätte Jumalalle Kristuksessa Jeesuksessa”* (Room. 6:11 RK92). Muistetaan siis aina että syntiä ei voi voittaa, mutta siitä voi kuolla pois. *”sillä joka on kuollut, se on vanhurskautunut pois synnistä”* (Room. 6:7).

Yksin Karitsa

Kaikki tämä ihmeellinen Jumalan pelastussuunnitelma perustuu yksin omaan teurastettuun Jumalan Uhrakaritsaan. Jumalan suunnitelma Kristuksessa on pelastaa ne jotka uskovat. Siksi häntä ylistää taivas ja maa. Hän on ylistyksemme ja kaiken kiitoksemme arvoinen. Kerran perillä kaikki häntä ylistävät. *”...ja he sanoivat suurella äänellä: ”Karitsa, joka on teurastettu, on arvollinen saamaan voiman ja rikkauten ja viisauden ja väkevyuden ja kunnian ja kirkkauden ja ylistyksen”. Ja kaikkien luotujen, jotka ovat taivaassa ja maan päällä ja maan alla ja meren päällä, ja kaikkien niissä olevain minä kuulin sanovan: ”Hänelle, joka valtaistuimella istuu, ja Karitsalle ylistys ja kunnia ja kirkkaus ja valta aina ja iankaikkisesti!”* ” (Ilm. 5:12–13).

Miksi siis emme ylistäisi häntä? Miksi emme palvoisi hänen pyhää nimeään? Hän on Herra. Hän on kuningas. Hänen on kaikki. *”Ja Jeesus tuli heidän tykönsä ja puhui heille ja sanoi: ”Minulle on annettu kaikki valta taivaassa ja maan päällä”* ” (Matt. 28:18). *”Meillä on vain yksi Herra, Jeesus Kristus. Hänen välityksellään on kaikki luotu, niin myös meidät.”* (1. Kor. 8:6).

Apostolien teoissa kerrotaan kuinka Apostoli Pietari puhui täynnä Pyhää Henkeä hallitusmiehille ja papistolle: *”Hän on 'se kivi, jonka te, rakentajat, hylkäsite, mutta joka on kulmakiveksi tullut'. Eikä ole pelastusta yhdessäkään toisessa; sillä ei ole taivaan alla muuta nimeä ihmisille annettu, jossa meidän pitäisi pelastuman.”* ” (Ap. t. 4:11,12). Niinpä vain Jeesus Kristus voi antaa meille iankaikkisen elämän. Hänen nimensä on meidän pelastuksemme perusta. Muuta nimeä ei ole meille annettu pelastuaksemme. Kaikki tulee rakentaa häneen ja hänen varaansa.

Ja mitä Paavali kirjoittakaan meille Kristuksesta: *”Olkoon teillä se mieli, joka myös Kristuksella Jeesuksella oli. Hänellä oli Jumalan muoto, mutta hän ei katsonut saaliikseen olla Jumalan kaltainen vaan tyhjensi itsensä ja otti orjan muodon. Hän tuli ihmisten kaltaiseksi, ja hänet havaittiin olemukseltaan sellaiseksi kuin ihminen. Hän nöyryytti itsensä ja oli kuuliainen kuolemaan asti, aina ristinkuolemaan asti. Sen tähden Jumala onkin korottanut hänet korkealle ja antanut hänelle nimen, kaikkia muita nimiä korkeamman, niin että jokaisen polven on notkistuttava Jeesuksen nimeen, niin taivaassa kuin maan päällä ja maan alla, ja jokaisen kielen on tunnustettava Isän Jumalan kunniaksi, että Jeesus Kristus on Herra.”* (Fil. 2:5–11).

Koko maailmankaikkeus tottelee tuota nimeä. Kristus on saanut voiton kaikista pimeyden voimista. *”Hän riisui aseet hallituksilta ja valloilta ja asetti heidät julkisen häpeän alaisiksi; hän sai heistä hänen kauttaan voiton riemun”* (Kol. 2:15). Hänen nimensä on sen tähden suurin taivaassa ja maan päällä. Hän on voittaja. *”Mutta kiitos olkoon Jumalan, joka aina kuljettaa meitä voittosaatossa Kristuksessa ja meidän kauttamme joka paikassa tuo ilmi hänen tuntemisensa tuoksun!”* (2. Kor. 2:14). Hänet meidän tuleekin tuntea hyvin ja on päästävä hänen osallisuuteensa. Silloin meidän käy hyvin.

Pietari puhui ensimmäisenä helluntaina kansalle näin: *”Hän käski meidän saarnata kansalle ja todistaa, että hänet Jumala on asettanut elävien ja kuolleiden tuomariksi. Hänestä kaikki profeetat todistavat, että jokainen, joka uskoo häneen, saa synnit anteeksi hänen nimensä kautta.”* ” (Ap. t. 10:42,43). Sellainen on Karitsa, Jeesus Kristus.

Mutta kun lopun aika ja vihan aika Karitsalla on muukin tehtävä. Hän tulee tuomarina niille, joka eivät suostuneet vastaan ottamaan sitä sovitustyötä jonka hän oli kerta kaikkiaan ristillä tehnyt. *”Ja*

maan kuninkaat ja ylimykset ja sotapäälliköt ja rikkaat ja väkevät ja kaikki orjat ja vapaat kätkeytyivät luoliin ja vuorten rotkoihin ja sanoivat vuorille ja kallioille: "Langetkaa meidän päällemme ja kätkekää meidät hänen kasvoiltansa, joka valtaistuimella istuu, ja Karitsan vihalta! Sillä heidän vihansa suuri päivä on tullut, ja kuka voi kestää?" ” (Ilm. 6:15–17). Mutta niille, jotka armon ottivat vastaan, koittaa armon aurinko Jumalan ja Karitsan kasvoista.

Lopun ajan kymmenen kuningasta käyvät sotaa Karitsaa vastaan, mutta eivät voita häntä. ” *He sotivat Karitsaa vastaan, mutta Karitsa on voittava heidät, sillä hän on herrain Herra ja kuningasten Kuningas; ja kutsutut ja valitut ja uskolliset voittavat hänen kanssansa.* ” (Ilm. 17:14). ”*Ja minä näin ikään kuin lasisen meren, tulella sekoitetun, ja niiden, jotka olivat saaneet voiton pedosta ja sen kuvasta ja sen nimen luvusta, seisovan sillä lasisella merellä, ja heillä oli Jumalan kanteleet. Ja he veisasivat Mooseksen, Jumalan palvelijan, virttä ja Karitsan virttä, sanoen: "Suuret ja ihmeelliset ovat sinun tekosi, Herra Jumala, Kaikkivaltias; vanhurskaat ja totiset ovat sinun tiesi, sinä kansojen kuningas.*” (Ilm. 15:2,3).

Perillä

Kristus on kaiken alku ja loppu. Hän sanoo: ”*Minä olen ensimmäinen ja viimeinen, ja minä elän; ja minä olin kuollut, ja katso, minä elän aina ja iankaikkisesti, ja minulla on kuoleman ja tuonelan avaimet.*” (Ilm. 1:17,18). Hän on siis elävien ja kuolleitten Jumala.

Luemme seuraavassa, mitä muuta Jumalan Karitsasta puhutaan Ilmestyskirjassa.

”*Kun Karitsa otti kirjan, ne neljä olentoa ja kaksikymmentäneljä vanhinta heittäytyivät hänen eteensä. Vanhimmilla oli kaikilla harppu ja kultamalja täynnä uhrisavua, pyhien rukouksia.*

He lauloivat uuden laulun:

– *Sinä olet arvollinen ottamaan kirjan ja avaamaan sen sinetit, sillä sinut on teurastettu, olet verelläsi ostanut Jumalalle ihmisiä kaikista heimoista, kaikista kielistä, kansoista ja maista. Olet tehnyt heistä kuningassuvun, meidän Jumalamme pappeja; he tulevat hallitsemaan maan päällä. Valtaistuimen, olentojen ja vanhinten ympärillä näin suuren joukon enkeleitä ja kuulin heidän äänensä. Heitä oli lukemattomia, kymmenentuhatta kertaa kymmenentuhatta ja tuhat kertaa tuhat, ja he lausuivat kovalla äänellä:*

– *Karitsa, joka on teurastettu, on arvollinen saamaan vallan, rikkauden, viisauden ja voiman, kunnian, kirkkauden ja ylistyksen.*

Ja minä kuulin, kuinka kaikki luodut taivaassa, maan päällä, maan alla ja meressä, kaikki mitä niissä on, lausuivat:

– *Hänen, joka istuu valtaistuimella, hänen ja Karitsan on ylistys, kunnia, kirkkaus ja mahti aina ja ikuisesti.*

Ne neljä olentoa sanoivat: "Aamen", ja vanhimmat heittäytyivät kasvoilleen ja osoittivat kunnioitustaan.” (Ilm. 5:8–14).

– *Aamen. Ylistys ja kirkkaus, viisaus, kiitos, kunnia, valta ja voima meidän Jumalallemme aina ja ikuisesti! Aamen. Yksi vanhimmista kysyi minulta: "Keitä nämä valkeavaatteiset ovat? Mistä he ovat tulleet?" Minä vastasin: "Herra, sinä sen tiedät." Hän sanoi minulle: - Nämä ovat päässeet suuresta ahdingosta. He ovat pesseet vaatteensa ja valkaisseet ne Karitsan veressä. Sen tähden he ovat Jumalan valtaistuimen edessä ja palvelevat häntä hänen pyhäkössään päivin ja öin, ja hän, joka istuu valtaistuimella, on levittänyt telttansa heidän ylleen. Nälkä ei heitä enää vaivaa, ei jano, enää ei heitä polta aurinko eikä paahtava helle. Karitsa, joka on valtaistuimen edessä, kaitsee heitä ja vie heidät elämän veden lähteille, ja Jumala pyyhkii heidän silmistään kaikki kyyneleet.” (Ilm. 7:12–17).*

Tuolloin ollaan jo perillä. Viimeinen tuomio on pidetty. Karitsa tuomitsi tuolloin epäuskoiset kadotukseen, mutta vanhurskaat perivät iankaikkisen elämän. Vanhurskaiden kaupungissa ei tarvita enää temppeleitä. Jumala ja Karitsa ovat sen temppeli. Jumala valaisee sitä ja Karitsa on sen lampuna. Muuta valoa ei enää tarvita.

”temppeliä minä en siinä nähnyt; sillä Herra Jumala, Kaikkivaltias, on sen temppeli, ja Karitsa. Eikä kaupunki tarvitse valoksensa aurinkoa eikä kuuta; sillä Jumalan kirkkaus valaisee sen, ja sen lamppu on Karitsa.” (Ilm. 21:22,23).

Mikä ihmeellinen ihanuus! Mitä kaikkea ihmeellistä Karitsa meille siellä näyttää? Näemme elämän veden virran. Kaikki kirous on poissa. Siellä on Karitsan valtaistuin. Saamme iankaikkisesti palvella häntä. Siellä on elämän puu. Siellä saamme katsella hänen muotoaan kasvoista kasvoihin. Ja mikä ihmeellinen nimi meillä silloin onkaan otsissamme.

”Ja hän näytti minulle elämän veden virran, joka kirkkaana kuin kristalli juoksi Jumalan ja Karitsan valtaistuimesta. Keskellä sen katuja ja virran molemmilla puolilla oli elämän puu, joka kantoi kahdettoista hedelmät, antaen joka kuukausi hedelmänsä, ja puun lehdet ovat kansojen tervehtymiseksi. Eikä mitään kirousta ole enää oleva. Ja Jumalan ja Karitsan valtaistuin on siellä oleva, ja hänen palvelijansa palvelevat häntä ja näkevät hänen kasvonsa, ja hänen nimensä on heidän otsissansa.” (Ilm. 22:1-4). Aamen Herra Jeesus Kristus. Halleluja sinulle Jumalan teurastettu Karitsa. Aamen, Aamen. Ylistys sinulle Pelastajamme! Aamen.

Laulu: Karitsan ylistys (katkelma)

Tuomo Nikkolan luvalla